

Besluit Weigeren vergunning

Datum
21 januari 2022

Zaaknummer
2017-017308

Onderwerp
Weigeren
vergunningaanvraag Wet
natuurbescherming

Inlichtingen bij
Provincieloket
026 359 99 99
post@gelderland.nl

Blad
1 van 6

D.C.S.P.M. Jansen
Liesterstraat 15
6659 KK WAMEL

Locatie
Liesterstraat 15 te Wamel

Gemeente
West Maas en Waal

Activiteit
Vastleggen veehouderij

Geachte heer Jansen,

Op 13 december 2017 heeft u een vergunningaanvraag op grond van de Wet natuurbescherming ingediend voor de locatie Liesterstraat 15 in Wamel. Op 5 oktober 2020 en 12 februari 2021 is de aanvraag aangevuld. Hierbij ontvangt u een besluit over bovengenoemde aanvraag.

Definitief besluit

Wij weigeren uw vergunningaanvraag nu, kort weergegeven, niet is uitgesloten dat uw aangevraagde project ten opzichte van de correcte referentiedata, te weten 10 juni 1994 en 24 maart 2000 voor de Vogelrichtlijngebieden en 7 december 2004 voor de Habitatrichtlijngebieden, leidt tot een stikstofdepositie toename op de in het geding zijnde Natura 2000-gebieden.

Uit vaste rechtspraak, waarvoor onder meer wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 juli 2021, zaaknummer 202000348, blijkt dat, wanneer voor een bestaand project nimmer een natuurvergunning is verleend, de milieutoestemming met de laagst toegestane depositie als referentiedatum dient te gelden. Daarbij moet het gaan om de geldende milieutoestemming vanaf de datum dat de relevante Natura 2000-gebieden op de communautaire lijst van de EU zijn geplaatst en die Natura 2000-gebieden waar in de beoogde situatie stikstofdepositie, als gevolg van uw project, plaatsvindt of toeneemt. Omdat in uw aanvraag de onjuiste referentiedata worden gebruikt, kunnen (significant) negatieve effecten op de beschermde Natura-2000 gebieden niet op voorhand worden uitgesloten.

Markt 11 | 6811 CG Arnhem
Postbus 9090 | 6800 GX Arnhem

026 359 99 99
post@gelderland.nl
www.gelderland.nl

BNG Bank Den Haag
NL74BNGH0285010824
BIC-code BNG Bank: BNGHNL2G

Btw-nummer: NL001825100.B03
KvK-nummer: 51468751

provincie
Gelderland

Datum

21 januari 2022

Zaaknummer

2017-017308

Blad

2 van 6

In dergelijke situaties dient de vergunningaanvraag ofwel op grond van interne saldering ofwel op grond van een passende beoordeling, zoals bedoeld in artikel 2.8 lid 3 van de Wet natuurbescherming, de garantie te bevatten dat een toename van effecten op de Natura 2000-gebieden is uitgesloten. Uw aanvraag komt deze twee randvoorwaarden vooralsnog niet tegemoet.

Bij uw aanvraag heeft u de volgende milieuvergunningen aangeleverd:

Milieutoestemming	Datum	Stikstofemissie
Besluit melkrundveehouderijen Hinderwet	27 juli 1993	1.426,40 kg/jaar
Wet milieubeheer	27 augustus 2001	2.303,20 kg/jaar

De beoogde stikstofemissie bedroeg in de aanvullingen van 5 oktober 2020 1.531,50 kg/jaar. In aanvullingen van 12 februari 2021 is de beoogde stikstofemissie verhoogd naar 2.299,20 kg/jaar.

In de toelichting, aangeleverd op 12 februari 2021, geeft u aan dat de vergunning op grond van de Wet milieubeheer van 29 augustus 2001 als referentiesituatie geldt omdat deze vergunning is getoetst aan de destijds geldende wetgeving omtrent stikstofdepositie en daarmee een activiteit betreft die onder artikel 9.4, achtste lid van de Wet natuurbescherming (Wnb) valt.

Artikel 9.4, achtste lid van de Wnb luidt als volgt: “Artikel 2.7, tweede lid, is niet van toepassing op projecten en andere handelingen ten aanzien waarvan, voor 1 februari 2009, op grond van een andere wettelijke grondslag dan artikel 19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 en met inachtneming van artikel 6, tweede, derde en vierde lid, van de Habitatrichtlijn, een besluit is genomen waarbij dat project of die handeling is toegestaan, dan wel een aanvraag voor het nemen van dat besluit is gedaan en dat besluit na die datum onherroepelijk is geworden.”

Een beroep op dit artikel kan voor uw vergunningaanvraag niet het voor u gewenste gevolg hebben.

Daargelaten dat door de milieuvergunning van 27 augustus 2001 als referentie te gebruiken, niet in overeenstemming is met de artikel 6 van de Habitatrichtlijn, wordt in die milieuvergunning in paragraaf 3.1.2.1 enkel aangegeven dat er geen ammoniakemissie-beperkende maatregelen genomen hoeven te worden, omdat er destijds geen voor verzuring gevoelig gebied binnen een straal van 3 km lag. Om die reden zijn de effecten van ammoniakdepositie op veilig gestelde voor verzuring gevoelige gebieden ten gevolge van de bedrijfsactiviteiten niet berekend. Tevens wordt hier aangegeven dat de stikstofdepositie in gebieden gelegen op een afstand groter dan 3 km ‘te verwaarlozen is’ en de effecten van ammoniakdepositie op een afstand groter dan 3 km van de veehouderij niet berekend kon worden omdat hier destijds geen omrekeningfactor voor was. Een dergelijke beoordeling kan niet als een passende beoordeling, welk artikel 9.4 lid 8 Wet natuurbescherming eist, worden gekwalificeerd. Immers niet is uitgesloten dat er destijds op een grotere afstand dan 3 km geen (significant) negatieve effecten konden optreden welke destijds en nu getoetst hadden en moeten worden.

Datum

21 januari 2022

Zaaknummer

2017-017308

Blad

3 van 6

Ten slotte wordt de Habitatrictlijn (richtlijn 92/43/EEG) van 21 mei 1992 ook niet genoemd in het besluit van 2001. In het besluit van 2001 wordt enkel gesproken over de Interimwet Ammoniak en Veehouderij, welke los staat van de Habitatrictlijn. De vergunning van 2001 voldoet dus niet aan artikel 6, lid twee, drie of vier van de Habitatrictlijn en kan om die reden niet gezien worden als referentiedatum waartegen uw beoogde wijziging van uw inrichting moet worden afgezet.

Aangezien de op 27 juli 1993 ingediende melding ingevolge het Besluit melkrundveehouderijen hinderwet is ingediend vóór de geldende referentiedata van 10 juni 1994 en 24 maart 2000 voor de Vogelrichtlijngebieden én de laagste stikstofdepositie bevat dient die toestemming, in onze optiek, te gelden als referentiesituatie voor alle Natura 2000-gebieden.

De milieuvergunning van 27 augustus 2001 zou hooguit voor die Natura 2000-gebieden als referentie kunnen gelden enkel voor zover deze als Habitatrictlijngebied zijn aangemeld en aangewezen. Hiervoor is de datum van 7 december 2004 leidend. Gebieden die (ook) als Vogelrichtlijngebied zijn aangewezen vallen hier niet onder.

Voor uw aanvraag wilt u gebruik maken van intern salderen. Bij intern salderen gaat het erom dat het aangevraagde project (of de wijziging ervan) niet leidt tot een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie. Omdat u in uw aanvraag gebruik maakt van de verkeerde referentiesituatie, kunnen wij niet bevestigen dat er geen toename in stikstofdepositie plaatsvindt op Natura 2000-gebieden.

Voor zover u alsnog een aangepaste aanvraag met juiste referentiesituatie wil aanleveren, dient u dit gedurende de inzageperiode te doen. Deze start binnen vijf dagen na dagtekening van deze brief en duurt zes weken. Wanneer u tijdens de inzagelegging de benodigde informatie niet indient, wordt uw aanvraag definitief geweigerd.

Zienswijze

Op 21 september 2021 is er een zienswijze ingediend door de adviseur van de vergunningaanvrager. De zienswijze luidt als volgt:

Bij brief van 13 augustus 2021 berichtte u cliënt, de heer D.C.S.P.M. Jansen, Liesterstraat 14, 6659 KK te Wamel dat u voornemens bent de aangevraagde natuurvergunning te weigeren. Uit de publicatie in het Provinciaal blad 2021, nr. 7174, d.d. 27 augustus 2020, blijkt dat gedurende de inzage termijn zienswijzen kunnen worden ingediend. Namens cliënt maak ik daarvan gebruik. Cliënt kan zich niet met uw voornemen tot weigering van de aangevraagde vergunning verenigen. In de aanvraag om vergunning heeft hij al aangegeven dat de vergunning op basis van artikel 9.4, het achtste lid, van de Wet natuurbescherming verleend zou moeten worden. In de ontwerpvergunning stelt u kortgezegd dat de omgevingsvergunning uit 2001 niet als een passende beoordeling kan gelden.

Datum

21 januari 2022

Zaaknummer

2017-017308

Blad

4 van 6

Cliënt is van mening dat wel degelijk sprake is geweest van een passende beoordeling. Bijlage 1 is de verleende milieutoestemming d.d. 27 augustus 2001. Tot 1 februari 2009 waren de regimes uit de Vogel- en habitatrichtlijn niet in Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. Bevoegde gezagen konden niet anders dan bij besluitvorming richtlijnconform interpreteren (zie ook Memorie van toelichting bij Wet natuurbescherming m.b.t. artikel 9.4 het achtste lid van de Wnb). Dat is precies wat het college van burgemeester en wethouders in 2001 op grond van de toen geldende wetenschappelijke inzichten met betrekking tot verspreiding van ammoniakemissie heeft gedaan. Het college heeft, zonder daarbij de Vogel- en Habitatrichtlijn te noemen, getoetst hoe verspreiding van ammoniak vanaf een bron plaatsvindt. De geldende wetenschappelijke inzichten waren in 2001 vastgelegd in de (bijlage van) de Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij, onderdeel van de Interimwet ammoniak en veehouderij. Volgens die inzichten, was er geen sprake van depositie op een afstand van meer dan 3.000 m van de bron. Vervolgens heeft het college beoordeeld of zich binnen een straal van 3.000 m kwetsbare natuur bevond en geconcludeerd dat daarvan geen sprake was. Dat leidde tot de conclusie dat er geen sprake was van aantasting van voor stikstof gevoelige natuurgebieden. Daarmee is de situatie naar de mening van cliënt passend beoordeeld. Overigens laat een beoordeling nu zien dat het college destijds terecht heeft geconcludeerd dat er geen voor stikstofgevoelige natuur lag binnen 3 km van de locatie van cliënt. Het Natura 2000-gebied Rijntakken ligt nu weliswaar binnen 3 km, maar dat is later aangewezen dan het moment waarop de vergunning is verleend. Het college had geen andere conclusie kunnen trekken dan ze hebben gedaan. Met de kennis en wetenschappelijke inzichten van toen is de terechte conclusie getrokken dat geen negatieve effecten van stikstofemissies te verwachten was.

Dat het college van B&W in 2001 niet specifiek de Vogel- of Habitatrichtlijn heeft benoemd, is volstrekt verklaarbaar, maar doet aan de conclusie dat de stikstofemissie volgens de toen geldende maatstaven geen negatieve effecten veroorzaakte niets af. De betreffende Europese richtlijnen zijn pas op 1 februari 2009 in een toetsingskader in Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. Om die reden kon het college niet eens expliciet toetsen en is het logisch dat de richtlijnen niet expliciet zijn genoemd. Juist omdat een goede implementatie van de richtlijnen veel te lang op zich heeft laten wachten, is cliënt van mening dat een ruimhartige uitleg van de eisen gesteld aan toestemmingen als bedoeld in artikel 9.4, het achtste lid, van de Wet natuurbescherming gepast is. Zonder een ruimhartige interpretatie worden met terugwerkende kracht allerlei activiteiten en projecten die ooit volkomen legaal en te goeder trouw zijn gestart illegaal. Juist om dat te voorkomen is het artikel waarop cliënt zich beroept in de wet opgenomen.

Namens cliënt verzoek ik u alsnog af te zien van uw voornemen de vergunning te weigeren en over te gaan tot verlening van de aangevraagde vergunning.

Datum

21 januari 2022

Zaaknummer

2017-017308

Blad

5 van 6

Onze reactie:

Artikel 9.4 lid 8 van de Wet natuurbescherming stelt dat er geen vergunningplicht is als er vóór 1 februari 2009 een vergunning (Wet milieubeheer) is verleend met in achtneming van artikel 6, lid 2, 3 en 4 van de Habitatrictlijn (HRL). Dat wil zeggen dat uit de Wet milieubeheer vergunning moet blijken dat er getoetst is aan deze artikelen van de HRL.

De Wet milieubeheer vergunning van 27 augustus 2001 kan niet gelden als een besluit waarbij getoetst is aan de artikelen 6, lid 2, 3 en 4 van de Habitatrictlijn. Ook al zou in deze Wet milieubeheer vergunning vermeld worden dat er gekeken is naar de HRL, dan nog is het volgens rechtspraak niet mogelijk om dit te beschouwen als een passende beoordeling. Er moet dan een volledige beoordeling hebben plaatsgevonden. Een enkele verwijzing naar de HRL is daarbij niet voldoende.

In het geval Liesterstraat wordt er helemaal niet verwezen naar de HRL. Er heeft dus überhaupt geen toetsing aan de HRL plaatsgevonden, dus ook geen passende beoordeling. De Wet milieubeheer vergunning kan dus niet beschouwd worden als een passende beoordeling. Artikel 9.4 lid 8 vereist dat echter wel. Er kan dus geen gebruik worden gemaakt van artikel 9.4 lid 8 en dus geldt als referentiesituatie het Besluit melkrundveehouderijen Hinderwet van 27 juli 1993.

Publicatie

Wij publiceren dit ontwerpbesluit op www.overheid.nl. Diegenen die een zienswijze hebben ingediend, kunnen in beroep gaan tegen dit besluit.

Meer informatie

Heeft u nog vragen? Kijk daarvoor op [gelderland.nl](http:// gelderland.nl). U kunt ook contact opnemen met het Provincieloket via telefoonnummer 026 359 99 99. Houdt u het zaaknummer van deze brief bij de hand. We kunnen u dan sneller helpen.

Met vriendelijke groet,
namens Gedeputeerde Staten van Gelderland,

Caroline Hendriks

Plv. Teammanager Vergunningverlening

Beroep

Degenen die een zienswijze hebben ingediend en andere belanghebbenden kunnen binnen zes weken na de dag waarop het besluit ter inzage is gelegd hiertegen een beroepschrift indienen bij de rechtbank Gelderland (Postbus 9030, 6800 EM Arnhem). Zij die partij zijn in de hoofdzaak kunnen bij de voorzieningenrechter van de rechtbank Gelderland (Postbus 9030, 6800 EM Arnhem) een verzoek indienen om een voorlopige voorziening te treffen.

Datum

21 januari 2022

Zaaknummer

2017-017308

Blad

6 van 6

Voor individuele burgers (niet voor advocaten en ook niet voor gemachtigden namens een bedrijf of een organisatie) bestaat de mogelijkheid digitaal beroep of een verzoek om een voorlopige voorziening in te dienen. Meer informatie kunt u vinden op www.rechtspraak.nl.

Voor het behandelen van een verzoek om een voorlopige voorziening wordt griffierecht geheven. Over de hoogte en de wijze van betaling van het griffierecht kunt u informatie verkrijgen bij de rechtbank Gelderland via telefoonnummer (088) 361 2000 of op www.rechtspraak.nl.